

2012 m. birželio 1 d., penktadienis

Nr. 22 (990) | Kaina 2,50 Lt

D a i l ē | M u z i k a | T e a t r a s | K i n a s | F o t o g r a f i j a

3

Baleto projektas „Kūrybinis impulsas“

4

Kurtas Andersonas apie kultūros stagnaciją

6

Paroda Jono Meko vizualiųjų menų centre

Mare Tralla ir Cooltūristės. „Gulėti tai meluoti“. Fragmentas. 2012 m.

Cooltūristės apie parodą „Veidu į kitą“

8

Kanų kino festivaliu pasibaigus

9

Krėsle prie televizoriaus

D. MATVEJEVO NUOTR.

Platus atstumtujų ratas

„Naujosios dramos akcijai“ pasibaigus

Milda Brukštutė

Kaip ir kasmet, didžioji dalis festivalio publikos – teatrologai, režisieriai ir aktoriai. Toks mažas NDA žiūrovų ratas man vis dar lieka paslaptis. Gal tai dėl pabréžiamo kitonišumo? Tačiau kodėl jis turėtų ne traukti, o atbaidyti? Beje, šįmet pristatyti spektakliai nepasirodė tolimi šiandieniniam lietuvių teatrui nei temomis, nei jų pateikimo formomis. O juose ryškiai akcentuojama socialinė tematika kaip tik, rodos, ir turėjo prasibrauti iš uždarо teatralų ratelio ir užmegzti kontaktą ne vien su sergantais teatru žmonėmis. Juoba kad ir čia pristatyti spektaklių veikėjai galvojo ne apie kultūrą, o vien tik apie patį elementariusią žmoniškumą. Ramiausiai, rodos, pasauli tvėrė Sonia, turbūt dėl to, kad apie ją mums pasakojo kit...

Tylis Sonios vienatvė

Pirmosios festivalio dienos vakaras – be galio intymus. Scenoje – lat-

vių režisieriaus Alvio Hermanio „Sonia“. Šiame spektaklyje, pastatyame pagal Tatjanos Tolstajos apskymą, prapuola visas skubėjimo atmainos. Režisierius, kalbdamas apie praeitį, sudaro išpūdį, kad laiko iš viso nėra. Nors spektaklyje telpa daugybė Sonios gyvenimo metų, kartu lyg ir niekas nevyksta, vien tik nenutrukstamas, užburiantis intymumas. Sunku neprisiminti lengvų režisieriaus Krystiano Lupos spektaklio „Persona. Marilyn“, kurį prieš keletą metų lietuvių publika galėjo išvysti „Sirenu“ festivalyje. Pirmausiai dėl labai panašios laiko tékmės (arba jos sustojimo), kurią būtų galima ivardyti sapniška. Ir antra, dėl panašaus būdo liestis prie žmogaus. Parodyti asmeniškiausias jo gyvenimo valandas, nepriklausančias niekam, net jam pačiam. Tik iš Marilyn (Sandra Korzeniak) sklinda depresija ir apatiija, o iš Sonios – ramybė. Ir dar... pastaroji aplinkiniams atrodė itin negraži, o Marilyn, priešingai, –

grožio ir patrauklumo iškūnijimas. Tačiau tiek vienas, tiek kitas variantas veikia panašiai – paverčiant žmogų pagrindiniu aplinkiniu stebėjimo objektu ir taip stumiant jį į vienatvę.

„Sonia“ prasideda vagių įsiveržimu į viskuo perkrautą, hiperralistiškai vaizduojamą, matyt, seno žmogaus butą. Ir kai vėliau vienas iš tampa Sonia (Gundars Āboliņš), o kitas (Jevgenijs Isajevs) ima pasakoti jos istoriją, kartu su jais ir viena salė tampa žmogaus sielos vagimi. Juk žiūrima į žmogaus vienatvę, į tai, ko nėra viešumoje. Ši paslaptis dar labiau priartinama dėl to, kad matoma moteris ne itin panaši į tą, apie kurią pasakoja. Juk pasakotojas nėra stebėjės jos tuomet, kai ji valandų valandas tūnodavo viena savo bute. Jis pasakoja apie moterį, esančią tarp žmonių, jo draugų kompanijoje, o tai – visai kitas. Taigi vienu metu Sonią ma-

NUKELTA | 2 PSL.

Apie parodą „Jubiliejus“

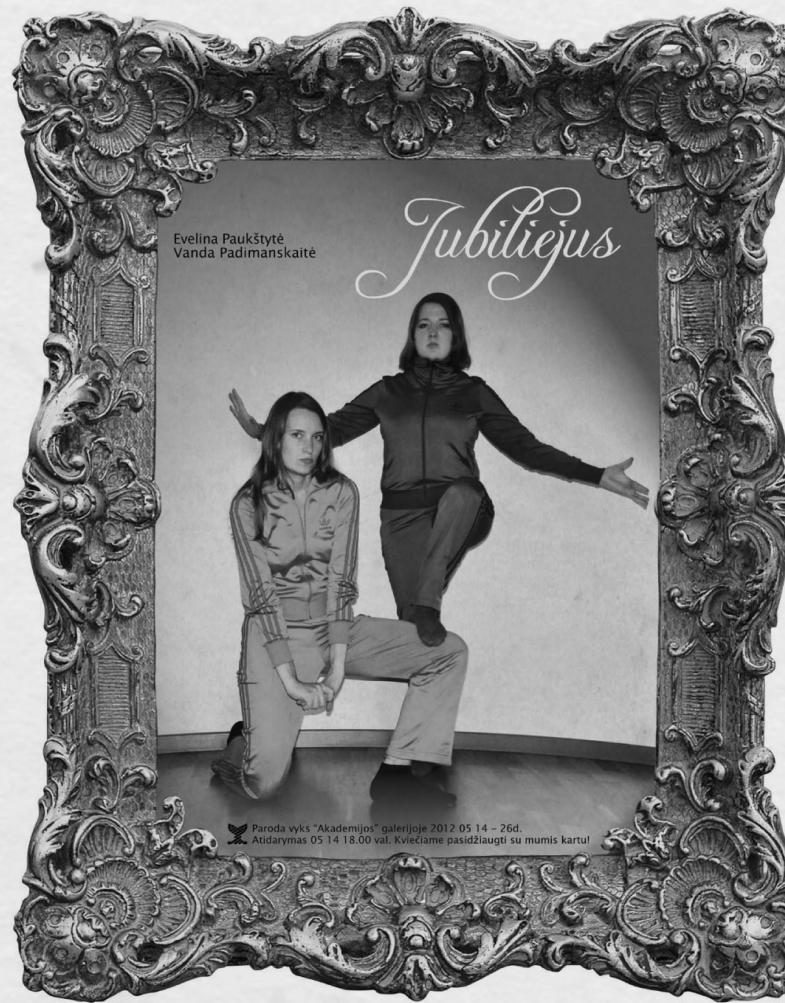
Mes draugės...

Aš, Evelina Paukštytė, dažniau vadinama tiesiog Paukštytė, ir ji, Vanda Padimanskaitė, arba tiesiog Vanda. Taigi mes esame Paukštytė ir Vanda arba Vanda ir Paukštytė.

Mūsų draugystė tėsiasi ištisą dešimtmetį, kai atsitiktinai buvome suporuotos ir apsigyvenome viename Vilniaus dailės akademijos bendrabučio kambarje – penkiaviečiame, su dviaukšte lova. Kiek pamenu, kartu gyveno tokia Raimė ir Suslovaitė. Bet mūsų su Vanda energetiniai fluidai iš kartoto sutapo. Tapome neišskiriamos: paskaitose ir bėgdamos iš jų, braidžiodamos Vilnele, klajodamos po senamiestį ir po ilgus bendrabučio koridorius. Aš mėdavau klausytis jos pasakojimų apie gyvenimą. Man būdavo smagu, jauku. Ir dar kartais, kai paprašydavau, ji paskaitydavo man pasaką. Aš užmigdavau nesulaukusi pabaigos. Taip ir gyvenome kartu dvejus su puse metų. Nepaminėjau, kad mokėmės grafikos... Kartais nueidavome ir į piešimą. Ir netgi turėjome televizorių, nespalvotą, bet didelį, patrankius šepečio kotu geriau rodantį. Labiausiai pamenu, kai žiūrėjome nešvankų filmą per LTV. Vadinosi „Fiona“. Pagrindinė aktorė ten šlaistėsi su tokiais gražiais kailinukais. Ilgom kojom, perdžiūvusi, ekstravagantiška. Man labai patiko. Ypač tie kailinukai. Gérém šiek tiek alaus. Ką valgėm, neatsimenu.

Ir dar atsimenu tokį Bernardą Adomkų, mūsų nuolatinį kompanioną. Jis norėjo rūkyti, bet neturėjo pinigų cigaretėms. Aš turėjau pinigų, bet norėjau linksmo reginio. Todėl pasiūliau jam išgerti ketvirtą Vandos akvariumo (apie 1,5 l) už 5 Lt. Jis sutiko, išgérė tiek, kiek sutarėm. Gavo penkis litus, po to ilgai sėdėjo tualete ir rükė. Buvo linksma.

Ir dar mane stebino begalinis Vandos noras saldumynų. To negalėdavau suprasti, ypač kai išgirdavau ją treškinant saldainių popieriukus naktį. Jai pasisekė, kad gyvenome tarp dviejų parduotuvų – „Vilniaus pergalės“ ir „Naujosios rūtos“. Pasirinkimas buvo didelis.

Aš Vanda Padimanskaitė, kaip „Vilniaus pergalė“, o aš ir Paukštytė – kaip ViP.

Susitikimas su Evelina sunervino. Savo vardą kartojau tris kartus, paskui kenčiau juoko bangą.

Mat Paukštystei vardas Vanda buvo juokingas.

Taip pradėjom gyventi vienam bendrabučio kambarje. Atsibusdavau nuo kulnų kaukšėjimo pirmyn atgal. Norėdavosi užsikimšti ausis. Po kelių minučių nosi pasiekdavo kavos ir smilkalų aromatas. Aš pelėda, o Paukštystė – vyturys. Bet kai jai pavykdavo mane išristi iš siauros bendrabučio lovos, prasidėdavo nuotykiai.

Paukštystė režisavo, aš vaidinai, dažniausiai. Prisikėpiniu nuėjau su dirbtiniu pilvu į saldainių parduotuvę ir nesi-

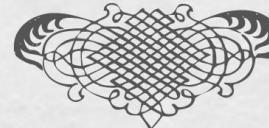
šypsodama nusipirkau ananasinių saldainių, pasidariau dviejų metrų aukščio kepurę iš popieriaus ir su chalatu bei taja kepure ant galvos praslinkau Pilies gatve, pasigaminau šnipą ir su rausvais kailinukais bei tuo šnipu ant nosies įsiveržiau į kaimynų kambarį, sukriuksejau ir išvydau tuo metu ten vykstančią sekso sceną... Visus tuos vaidinimus mes rengdavom gardžiai besijuokdamos.

Paskaitos kažkaip būdavo lygiagrečiai viso to gyvenimo. Ne mažiau svarbios, bet ir ne daugiau.

Atsimenu ir kaip žiūrėjom „Fioną“, ir kaip Raimė profiliu sėdėdavo ir valgydavo pusryčiams plonus dešros griezinélius, kaip išsikraustydama Suslovaitė paliko Evelinai sąsiuvinių, viename iš jų buvo laiškas Vyckai, kuriame buvo parašyta „gyvenu su angelais“. Graži metafora.

Smagu buvo tarpti celėse, ten tapydavom, kartkartėmis užsirakindavom nuo tyliai atslenkančio Vilučio. Ten leisdavom laiką, Evelina kurdavo keraminus baibokus, aš – kažkokius plokščiuosis menus, mano kampas būdavo netvarkingas. Jos tvarkingas. Kol gyvenom bendrabutį, ji pirkdavo maistą, aš gamindavau. Ji plaudavo lėkštės, aš jas teršdavau. Ji klausydavo Jacksono, aš pasakodavau istorijas. Viena kitai netrukdomi, atvirkščiai.

Todėl paminėti ši jubiliejų yra svarbu. Tą ir darom skelbdamos ši tekstą ir surengdamos parodą „Akademijos“ galerijoje. Joje eksponuojame per paskutinius keletą metų sukurtus tapybos darbus.

Paroda veikė gegužės 14–26 d.

Kas: vienas laikraščio puslapis, skiriamas meno projektui. Koks: vaizdinis, tekstinis, fotografinis, kokybiškas, konceptualus. Kam: ieškantiems alternatyvų, kritiškiems, drąsiems. Kur: „7 meno dienos“ – interneto portalas ir laikraštis. Rašykite: 7md@takas.lt, temos lauke didžiosiomis raidėmis PROJEKTAS.

Gyva (ne)paroda

„PRO-“ projektas-paroda Jono Meko vizualiųjų menų centre

Karolina Tomkevičiūtė

Jau pats parodos pavadinimas „PRO-“ užsimena apie įvairiapusės šio PROjekto kryptis. Neužbaigtas žodis palieka laisvęs ne tik menininkų saviraiškai, bet ir žiūrovų interpretacijoms. Todėl tai savo iškai patogi pozicija abiem pusėms. Vis dėlto ši paroda nėra tradicinė ekspozicija, tai yra ir PROcessas – ekspozicija nėra stabili. Jaunieji kūrėjai susibūrė siekdami išrasti naują PROduktą, kurio atspirties tašku tarp nuolat kintančio kūrybinio konteksto paieškos ir tarpdiscipliniškumas. Taigi tokia strategija žadina smalsumą į „PRO-“ užsukti ne kartą ir iš tikinti, ar pažadai apie gyvą ekspoziciją materializavosi.

Pirmasis mano vizitas, kuriame dalyavo ir patys kūrėjai, ivyko dar prieš oficialų atidarymą. Jau tuomet paaikiėjo, kad vienas iš PROjekto tikslų – skatinti diskusiją ir reakciją – tikrai bus įgyvendintas. Menininkams kalbant apie kūrinį, kilo ginčų ir abejonių dėl tarpdiscipliniškumo ir ar jis atskleidžia pristatomuose kūriniuose. Todėl buvo smagu klausyti, kaip jaunoji karta drąsiai gina savo poziciją ir sugeba taikliai įžodinti mintį. Yra vilčių, kad šie autoriai ateityje per savo personalinius parodų atidarymus žodžiais nesugadins kūrinį ir netekš žiūrovams „tegul už mane kalba mano darbai“. O ką darbai kartu su menininkais kalba „PRO-“ parodoje?

Nuo latinė kūrinių ekspozicija labai įvairi formos aspektu: pristatoma tapyba, objektai, videodarbai, performansai ir jų dokumentacijos. Išraiškos formų sukelta chaotiškumą suvaldo tema – kūrinius daugiau ar mažiau jungia kalbėjimas apie ri-

bas ir virsmus. Ir nebūtinai tiesioginius. Menininkai atsigrežia į jau seniai populiarus ir daugelio tyriėtus problemus „kampus“, tačiau bando juos nugladinti savaip. Pavzdžiu, Božena Miežionis kūriniu „Paroda“ pabandė išprovokuoti didžiųjų Lietuvos dienraščių skaitytojus. Menininkė įdėjo skelbimus į realius laikraščius, kur klausė, ar žmonėms įdomus galerijoje ir muziejuose rodomas menas, o jei ne – kvietė juos pakeisti susidariusią situaciją atnešant savo kūrinį į būsimą parodą. Atrodo, ideali proga visiems tiems meno „žinovams“, kurie dažnai pamano „ir aš taip galu“. Vis dėlto nauji meno geniai neatsiliepė, todėl „PRO-“ eksponatai tapo laikraščiu menininkės skelbimais, nebyliai liudijančiais apie kultūrinę apatinę.

Gintarė Vadeikytė taip pat ėmėsi populiarios ir vis dar intriguojančios temos: fotografių serijoje „POP-Porn“ menininkė jamžino kadrus iš muzikinių vaizdo klipų. Ji fiksavo erotizuotą moters kūną. Klipe buvęs tik fonu, nuotraukose kūnas tampa pirmo plano veikėju – pakeičiant kontekstą kitaip ir atskleidžia. Apnuogintos krūtinės ir užpakuoliukai vaizdo klipuose primami tarsi savaimė suprantamai atributai, tačiau atsijoti ir perkelti į galerijos erdvę jie skatina diskusiją apie moters, kaip objekto, poziciniam bei tiria, kas ir kaip gali būti meno kūriniu. Gabrielės Gervickaitės objektas „Protinė kartoteka“ vilioja paklaudžioti tarp sąmonės ir pasąmonės. Menininkė į medinės kartotekos stalčiukus uždarę gausybę neaiškių paskirties pailgų artefaktų. Jie trikdo, nes primena kūno dalis (galūnes), nurodo į kažką ne-

žinoma, todėl turbūt slapta, galbūt kam nors siejasi su erotika. Žiūrovus svarbus ir tuo, kad kiekvienas, atidarės jį sudominus stalčiuką, kuria naują kartotekos pavidalą.

Stebėtojo intervencija neišveniamoji ir Antano Stančiaus instalacija „Pro šalį“. Baltas stačiakampis galerijos kampe reaguoja į PRO šalį einantį žiūrovą ir jo plokštumose nuvinta žodžiai simuliakras ir simuliacija. Paradoksalu, akivaizdu ir taip kasdieniška. Akivaizdus melas primena apie sugebėjimą pamatyti. Simuliacijos užuominų yra ir Andrijos Šaltytės videokūrinyje, kuriamo ji jamžino tapytojus. Šie pagal komandą verčiami sportuoti ir piestačiai tuo pačiu metu. Viešu atveju veiksmas vyksta šokių salėje, kitu gamtoje. Menininkai bando atkaroti jiems rodomus aerobikos ar šokių judešius ir kartu pažyti. Kaip ir galima buvo tikėtis, jiems nekaip sekasi viską suderinti, kūrybos procesas išsibalansuoja ir tampa tik taip ybiui apšilimu. Tačiau aišku, kad treniruotis reikia visiems.

Šokėjas Denišas Kolomyckis parodoje pabandė atskleisti save kitame ampliu. Todėl į „PRO-“ jis atkeliau su keliais perfomansais, kurie, ivykę realu laiku, vėliau visą savaite transliuojami videoformatu. Per „PRO-“ atidarymą vykė „Transgresinis šokis“ perkėlė į galerijos erdvę mušties, kurios, kaip ir eroštės „POP-Porn“ nuotraukos, leidžia fiksuoti ne meno tapsmo menu akimirką. Vis dėlto vaizdaujoste jamžintas perfomansas atrodo kiek dirbtinai.

Tai tik keli „PRO-“ kūriniai, kitą dalį paliksii individualiems tyrinėjimams. Neaprašyti lieka ir netiketos intervencijos, paskaitos, su-

G. JUCEVIČIAUS NUOTRAUKOS

sitikimai, ekskursijos... Kai parodoje lankiausi antrą kartą, po Ingros Miller „Vakarėlio“ (tai viena iš „PRO-“ dalių) grindys buvo nuklotos juodais ir baltais balionais. Optiškai judanti žemė priminė, kad „PRO-“ yra gyvas ir nusiteikęs bendrauti įvairiomis formomis.

„PRO-“ reikia ivertinti kaip sveikintiną jaunu kūrėjų iniciatyvą, kuri tapo savo iškaipti atsvara kitiems jaunus kūrėjus viešinantiems renginiams.

Paroda veikia iki birželio 8 d.

Jono Meko vizualiųjų menų centras

(Gynėjų g. 14, Vilnius)

Dirba antradienį–šeštadienį 12–20 val.

Visiems atpažistama stilizacija

Tado Gindrėno paroda „Vaikams“ galerijoje „Kairė–dešinė“

Milda Gedžiūnaitė

Sumanymas prisileisti prie vaikytės temos jaunosios kartos grafikui Tadui Gindrėnui dovanoto galimybę prisiminti ankstyviausią stilizaciją. Menininkui teko benddarbiauti su vaikais, o šia paroda jis bando pertekli vaikų pasauly ne tik tokį, kokią pats įsivairduoja, bet kartu ir tokį, kokį jis mato vaikai. Parodoje eksponuojama palyginti nedaug kūriniai – linoražinys „Mano pasaulis“, kelios klišės ir vienas mažytis netiketumas.

Didžioji dalis T. Gindrėno kūrių yra didelio, grafikai nebūdingo formato. Atrodytu, jog tokie darbai galėtų nesunkiai perpildyti ir taip nedidelės grafikos meno centro ekspozicijų salės erdvę, tačiau įvyko priešingai – jie praplėtė ją ir pripildė žaismingo lengvumo. Masyvios klišės nėra išremintos ar kitaip

Ekspozicijos vaizdas

suvaržytos, o jų plastiški kontūrai ir atitrūkusios detalės panaikina ribą tarp meno kūrinio ir erdvės, kurioje jis eksponuojamas.

Kaip ir paprastai T. Gindrėno darbuose, vienos pagrindinių motyvų – plokštumoje dominuojantis veidas. Tačiau šioje parodoje veidai

yra ne tik žmonių, bet ir vaikystės pasakų personažų, animacinių filmų herojų. Dėl išraiškingų jų žvilgsnių ir frazių, bet pirmiausiai todėl, kad personažai ir jų aplinka yra puikiai pažįstami: vaikystėje sutiki klounas, gaidys, kūlverstukas ir mergaitė paraudusiai skruostas. Raižydamas šias klišės T. Gindrėnas rėmėsi vaikų piešiniais. Tokiu būdu jis sudalyavo ir praėjusiais metais vykusiame meno terapijos projekte. Kūriniai, persmelkti vaikška maniera, atmintyje atgaivina vaikystės stilizavimo būdus ir pamėgtus motyvus. Kaip išrosta, čia žiedlapiai pavaizduoti frontalai, eglės vainiką sudaro trys trikampiai, o Saulę juosia

spinduliai. Parodą apibendrina pagrindinis jos akcentas – linoražinys „Mano pasaulis“. I Žemės rutulį prameniant apskritimą įkomponuotas iš T. Gindrėno ir vaikų piešinių sukurta bendras pasaulis. Jame kaip pasakoje telpa viskas, kas tik reikia, – ir kalnai, ir vandenynai.

Dirdamas su vaikais grafikas patyrė, kad jų pasaulis spalvingas ir neturi ribų. O mažytis parodos netikėumas – po kūriniu „Mano pasaulis“ prie pat grindų tupintis nedidelis medinis ežukas su tikru obuoliu ant spylgių. Jau suvytės ir praradę spindesį vaisius primena, kad paroda baigiasi kaip ir vaikystė.

Paroda veikia iki birželio 2 d.

Vilniaus grafikos meno centro galerija „Kairė–dešinė“ (Latako g. 3, Vilnius)

Dirba antradienį–penktadienį 11–18 val., šeštadienį 11–15 val.

Parodos	Lietuvos mokslo akademijos Vrublevskiu biblioteka	„7md“ rekomenduoja
VILNIUS		Dailė
Nacionalinė dailės galerija <i>Konstitucijos pr. 22</i> XX a. Lietuvos dailės ekspozicija Pero Kirkeby (Danija) raižinių, skulptūrų ir fotografijų paroda „Lignum vitae“ Dainius Liškevičiaus paroda „Muziejus“	„Paroda“ (Burutė Zokaitytė, Lida Dubauskienė, Eglė Vertelaitė, Jonas Vaitekūnas, Vytautas Dubauskas ir Vygaantas Paukštė) nuo 5 d. – meninio projekto „Sezonas“ paroda	Lietuvos dailės muziejaus Vilniaus paveikslų galerijoje (Didžioji g. 4) veikianti paroda „Liaudies meno metraštiniukė“, skirta muziejininkės, liaudies meno rinkinio sudarytojos Akvilės Mikėnaitės gimimo 100-mečiui, primins, koks spalvų ir formų lobynas slypi liaudies mene ir iš kur įkvėpimo sémės arsininkai. Ir dabar daugelis eksponatų gali sužadinti ne tik formalų išpuštį, bet ir konceptualų minčių. Parodos kuratorės: Dalia Bernotaitė-Beliauskienė, Žydrė Petruskaitė, Daiva Beliūnienė, Marija Kuodienė, Irena Ūdraitė. Paveikslų galerija dirba antradienį–šeštadienį 11–18 val.
Vilniaus paveikslų galerija <i>Didžioji g. 4</i> Chodkevičių rūmų klasicistinių interjerų Lietuvos dailė XVI–XIX a. Jurgio Baltrušaičio memorialiniai baldai Paroda „Liaudies meno metraštiniukė“, skirta Akvilės Mikėnaitės gimimo 100-mečiui iki 10 d. – paroda „Fecit ad vivum. Dailininkų portretai XVI–XVIII amžių Vakarų Europos graviūrose“	„Galerija „Vartai““ <i>Vilniaus g. 39</i> iki 6 d. – „Ketvirtadienio peržiūra“. Šarūno Akelaičio videoskulptūra	Gegužės 31 – liepos 31 dienomis 5-ą kartą vyksiantis tarptautinis šiuolaikinio meno festivalis „Kaunas mene. Kalbejimasis“ vilios žiūrovus fotografių, instaliacijų, videodarbų, grafikos, performansų pristatymais į Kauną. Festivalis vyks galerijoje „Meno parkas“, Kauno fotografijos galerijoje, galerijoje „MJ studija“, Rotušės aikštėje, „Fluxus ministerijoje“, bare „B. O.“. Išsami programa internetinėje svetainėje www.menoparkas.lt
Radvilų rūmai <i>Vilniaus g. 24</i> iki 3 d. – Alfonso Motiejūno gimimo šimtmečiui skirta paroda „Spalvų kelionės“	„Arkos“ galerija <i>Aušros Vartų g. 7</i> „Pro rako skyllutė“: Kristina Norvilaitė (grafika), Edita Suchockytė (grafika), Martynas Gaubas (tapyba, skulptūra) Tapybos, fotografijos, skulptūrų paroda „Menas be sienu. Focus Europa Lietuvoje“ (Vokietija)	Lietuvos technikos biblioteka <i>Šv. Ignoto 6</i> iki 4 d. – Vilniaus „Šaltinėlio“ mokyklos mokiniai kūrybos paroda „Kūrybos Šaltiniai“
Taikmosios dailės muziejus <i>Arsenalo g. 3 A</i> Paroda „Nuo mūni iki maksi. Septintojo dešimtmecio mada“ (iš Aleksandro Vasiljevo Paryžiaus kolekcijos) „Du mados šimtmečiai“ iš Aleksandro Vasiljevo kolekcijos „Valdovų rūmų lobynas: Lietuvos ir Europos paveldo klasai“	„Prospektų“ galerija <i>Gedimino pr. 43</i> Estų šiuolaikinės fotografijos paroda „Cross“	Lietuvos medicinos biblioteka <i>Kaštonų g. 7</i> nuo 1 d. – paroda „Menas prieš stigmą“
Lietuvos nacionalinis muziejus Naujasis arsenatas <i>Arsenalo g. 1</i> Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės istorija Lietuva carų valdžioje Lietuvos valstiečių būties kultūra Kryždirbystė „Lietuvos diplomatinė tarnyba 1918–1940 m.“ „Algimanto Miškinio dovana“ Paroda „Tautodailininkės Michalinos Stanevičiūtės-Počiulpienės molinukai“ iki 10 d. – paroda „Istoriniai Vrublevskių bibliotekos rinkiniai“, skirta Lietuvos mokslo akademijos Vrublevskų bibliotekos 100-mečiui	„Šv. Jono gatvės galerija“ <i>Šv. Jono g. 11</i> iki 2 d. – Elvyros Katalinos Kriauciūnaitės jubiliejinė paroda	Galerija „Kunstkamera“ <i>Ligoninės g. 4</i> Pastelės paroda
Kazio Varnelio namai-muziejus <i>Didžioji g. 26</i> K. Varnelio kūrybos ir kolekcijos ekspozicija Lankymas antradienių–šeštadienį iš anksto susitarus tel. 279 16 44	„LDS Pamėnkalnio galerija“ <i>Pamėnkalnio g. 1/13</i> Cooltūrisčių ir Mare Tralla (Estija) paroda „Veidu į kitą“	S. Vainiūno namai <i>A. Goštauto 2–41</i> Biržų Vlado Jakubėno muzikos mokyklos mokiniai piešinių, keramikos darbų paroda
Bažnytinio paveldo muziejus <i>Šv. Mykolo g. 9</i> Bažnytinio paveldo muziejaus ekspozicija Paroda „Vilniaus sakralinė aukšakalystė“	„Galerija „Meno niša““ <i>J. Basanavičiaus g. 1/13</i> iki 8 d. – Marius Jonučio paroda „ir gėlės“	Lietuvių kalbos institutas <i>P. Vileišio g. 5</i> iki 2 d. – Lino Giedrimo medžio drožinai ir pastelės
„Lietuvos aider“ galerija <i>Trakų g. 13</i> iki 6 d. – Adasos Skliutauskaitės tapybos ir piešinių paroda „Akimirkos“ nuo 7 d. – Ingos Mrazauskaitės tapybos paroda „Ilgesys“	„Marijos ir Jurgio Šlapelių muziejus“ <i>Piliés g. 40</i> Jurgis ir Ričardo Anusausko fotografijų paroda „Mandarininė antelė“	Galerija „Šofar“ <i>Mėsinių g. 3 A/5</i> Natalijos Riabčuk vitražų paroda „Žvilgsnis pro stiklą“
Galerija „Kairė-dešinė“ <i>Latako g. 3</i> iki 2 d. – Tado Gindréno kūrybos paroda „Vaikams“	„Teatro, muzikos ir kino muziejus“ <i>Vilniaus g. 41</i> Natalijos Janekinos tapybos paroda Paroda „Spalvos ir šokio paviliota“	Ryšių istorijos muziejus <i>Rotušės a. 19</i> Ismo Olavi Hyvärinen (Suomija) tapyba
VILNIAUS DAILĖS AKADEMIJOS GALERIJOS	„Užupio galerija“ <i>Užupio g. 3</i> Dano Tamašausko ir Ugnės Blažytės-Tamašauskienės juvelyriskos Paroda „H du O“	Baroti galerija <i>Aukštajų g. 3/3a</i> iki 6 d. – Astos Esu ir Vytauto Petriko fotoparoda „18 jazz'o akimirku“
Tekstilės galerija „Artifex“ <i>Gaono g. 1</i> iki 2 d. – Vilniaus dailės akademijos studenčių baigiamųjų darbų parodos	„The Gardens“ <i>Konstitucijos pr. 12A</i> Marijos Olšauskaitės paroda	Kauno langas <i>M. Valančiaus g. 5</i> nuo 1 d. – paroda „Abrozdėliai 4“
A. ir A. Tamošaičių galerija „Židinys“ <i>Dominikonų g. 15</i> Dailininkų Tamošaičių kūryba XIX–XX a. pirmos pusės liaudies meno rinkiniai	„Vilniaus vaikų ir jaunimo meno galerija“ <i>Vilniaus g. 39/6</i> Loretos Zdanavičienės ir jos mokiniai darbų paroda „Objektas“	Kauno fotografijos galerija <i>Rotušės a. 1 / Vilniaus g. 2</i> Juliaus Sokolowskio (Lenkija) paroda „Urban Photography“
Galerija „Terra recognita“ <i>Stiklių g. 7</i> Sauliaus Vaitiekūno paroda „Nostalgija“	„Seimo parodų galerija“ <i>Gedimino pr. 53</i> Paroda „Romas Kalanta – Laisvės šauklys ir 1972 m. Kauno pavasaris“	Galerija „MJ studija“ <i>Rotušės a. 1</i> Algimanto Kezio (JAV) fotografija
Vilniaus universiteto biblioteka <i>Universiteto g. 3</i> Paroda „Su Merkatorium aplink pasauli“	„Lietuvos dailės muziejaus Prano Domšaičio galerija“ <i>Licępų g. 33</i> Česlovo Janušo (1907–1993) paroda „Prie Baltijos ir prie Atlanto“	Klaipėdos fotografių galerija <i>Daržų g. 10 / Bažnyčių g. 4</i> Agnės Matulionytės skaitmeninės grafikos paroda „Sapnai“
Adelės ir Pauliaus Galaunių namai <i>Vydūno al. 2</i> Tekstilininkės Ramintos Baltrušytės kūrinių paroda „Išbalinti“	Keramikos muziejus <i>Rotušės a. 15</i> VDA Kauno dailės fakulteto Stiklo katedros studentų kūrybių darbų paroda	„Herkaus galerija“ <i>Herkaus Manto g. 22</i> Taikomojo meno paroda „Penkios erdvės“
KKKC parodų rūmai <i>Aukštajų g. 1 / Didžioji Vandens g. 2</i> Rodiono Petrovo tapybos paroda	Adelės ir Pauliaus Galaunių namai <i>Vydūno al. 2</i> Tekstilininkės Ramintos Baltrušytės kūrinių paroda „Išbalinti“	Klaipėdos fotografijos galerija <i>Tomo g. 7</i> Jono Strazdauko fotografijų paroda „Žemaitijos rūkai“
Palangos gintaro muziejus <i>Vytauto g. 17</i> Gintaro ekspozicija	Galerija XX <i>Laisvės a. 7</i> iki 6 d. – Milda Butkevičiūtės paroda „KIN“	Enokultūros centras <i>Daržų g. 10</i> nuo 5 d. – ugnies skulptūrų fotoparoda „20 ugningų metų“
10 ps.	7 meno dienos 2012 m. birželio 1 d. Nr. 22 (990)	ŠIAULIAI

